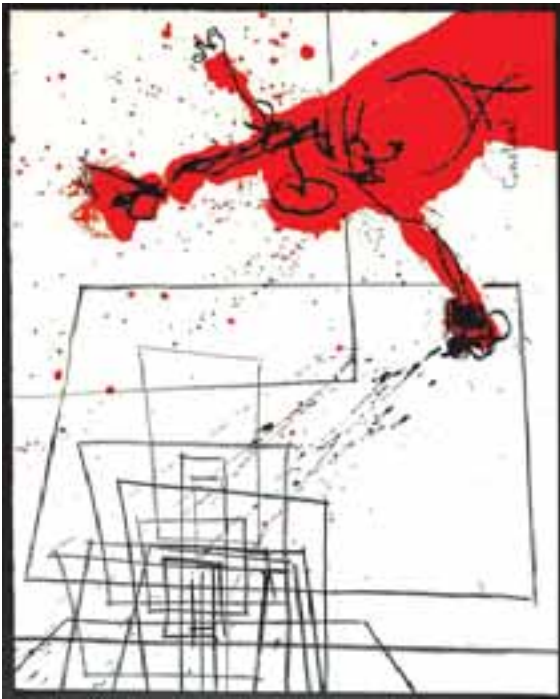

Overkrant

Editoriaal

Als wij een studie willen wijden aan onze stedelijke omgeving, aan de industriële wereld waarin wij leven, en als wij die wereld willen veranderen, als wij de wijze waarop wij leven en de omgeving waarin wij leven, willen veranderen, dan moeten wij wel beseffen dat we ons bezig gaan houden met collectieve creativiteit, met een activiteit die op het peil van de kunst staat, met cultuur.

III.: Google

Met functies als wonen, werken, verkeer, recreatie, omschrijft men de stad niet, maar men niet aan het wezen van de stad. De stad is voor ons geen werkobject, maar de omgeving waarin wij leven, en dus van een veel wezenlijker belang. De stad is de achtergrond die ons denken en handelen, weerspiegelt en beïnvloedt, en waardoor wij, omgekeerd, beïnvloed worden, en dat betekend veel.

Cit. uit: Constant, New Babylon, Randstad, driemaandelijks Nummer 2, Amsterdam, De Bezige Bij, 1961.

De toestand waarin de cultuur zich op het ogenblik bevindt, de ontbinding van de individuele kunstvormen, de blijkbare onmogelijkheid, deze kunstvormen te vernieuwen of zelfs maar voort te zetten, doen een leegte ontstaan, waarin dit werk als een dringende noodzaak naar voren komt. De ondergang van natuurlijke levensvormen, en de steeds strengere organisatie en mechanisatie van de maatschappij, hebben de mogelijkheden tot individuele uiting, tot spel, tot creativiteit, sterk verminderd. Onze

Achterkrant

Baardmans:
Denk eens experimenteel...

Agenda

ZATERDAG 14 JANUARI

**Kerstboomverbranding
en vuurtheater Big Bang**
Fr. Van Eedenplein, 19 uur

ZATERDAG 6 MEI

Link!
Cultuurmarkt
info: Sophie Goyvaerts
03.201.35.05 of
sophie.goyvaerts@stad.antwerpen.be

ZATERDAG 20 MEI

Schoolfeest rond 'Magie'
St.-Annacollege
Goethestraat 1, 2050 Antwerpen
14 uur

ZATERDAG 3 JUNI

Europarkfeest
Cultuur- en rommelmarkt
Info: Benedict Mayuku 0476 553 955

ZONDAG 19 JUNI

**Internationale dag van
de vluchteling**
Rodekruisopvangcentrum Linkeroever
Beatrijslaan 100, 2050 Antwerpen
03 252 58 30
oc.Linkeroever@rodekruis.be
Gratis - start: 15u stipt, deuren: 14u30

28 APRIL T/M 7 MEI

**Week van de
Amateurkunsten**
info: Cultuurantenne Antwerpen
Geert Gielis – Sophie Goyvaerts,
03. 201.35. 05 of
sophie.goyvaerts@stad.antwerpen.be

Colofon

Overkrant is het resultaat van de samenwerking tussen de leden van Euroteam vzw, Riso Linkeroever en Morguen vzw (Eindredactie: Marc Schepers) en wordt gepubliceerd met de steun van het District Antwerpen.

Bijdragen van: Baardmans, Constant, Elien Daelman (9 jaar), Willy De Wachter, Jean Luc Godard, Nahal Lazhar, Leesweb/ de boekenkaravaan, Benedict Mayuku, OCMW Dienstencentrum Ter Welen, Openbare Bibliotheek Willem Elschoot, Recyclard, Rodekruisopvangcentrum Linkeroever, Sim Cha Chi, Paul Valery, Rita Vanhee, Eugene Van Mieghem museum, Venstergalerie, Donald Vermeulen, Phil Wauters, Erik Wilms en Clio Zois (12 jaar),

We kijken uit naar Uw naam in de volgende uitgave.

Info: Appartement huisbewaarder,
Ernest Claesstraat 12
Tel: 03/254.23.26 - 03/254.23.90
morguen@pandora.be

De Boekenkaravaan

verslag van een voorlezer

Vandaag onderga ik de vuurdoop ... Ik heb me ingeschreven als vrijwilligster bij "De Boekenkaravaan". Er ging een informatie-avond aan vooraf en een bezoek aan de bibliotheek om de nodige boeken te selecteren. Dat wordt een moeilijke klus: ik weet niet wat soort boeken ik moet kiezen, voor welk leesniveau?

Mijn toehoortertje is acht jaar, ze heeft een broertje van vijf en een zusje van twee, dat is alles wat ik weet. De mij opgegeven familienaam en voornamen klinken nogal oosters, misschien Turks of nog verder naar het Oosten toe?

De dame van de bibliotheek is ontzettend behulpzaam en helpt me kiezen. Ik neem zowat voor alle leeftijden mee: een boek van de "Tiny" reeks, een boek van de reeks "Ster" serie drie na ongeveer zes maanden leesonderwijs, een boek van Marianne Busser en Ron Schröder over een muisje, "Kom je bij me eten?", een boek in de reeks "Ivo", "Kikker en het vogeltje" van Max Velthuis, een boek uit de serie Nijntje, voor het geval dat het jongetje van vijf en het kleintje van twee zouden geïnteresseerd zijn, "Brammert en Tissie krijgen bezoek", "Ik lees al... Tom in de regen" "Ssst, streepje slaapt", "Dikkie Dik" – kortom tien boeken met diverse onderwerpen.

Op kwart over vier bel ik aan – een frisse meisjesstem antwoordt me via de parlofoon – Ik ga met de lift naar boven, het gezin woont in een uitgebreid woonblok. Ik hoef niet aan te bellen: de deur van het appartement gaat open en in het deurgat staat een mooi meisje, met zwart haar en pekwarte ogen, die spetteren van intelligentie. Achter haar staat een verlegen vrouwtje – in broek en tuniek – , de dracht van de Indische Moslims. Spontaan spreek ik Engels en het vrouwtje lacht me vriendelijk toe. Ze komt uit Bangladesh, niet uit India zoals ik had verondersteld.

Ik installeer me in de zetel – het meisje komt naast mij zitten en ik vraag aan het jongetje of hij aan de andere kant wil plaatsnemen. Mijn "meisje" zit verlegen te lachen en ik laat haar de tien boeken zien die

ik heb meegebracht. De moeder reageert op het "Tiny"boek, dat heeft ze waarschijnlijk nog ergens gezien. Ik zal dus daarmee beginnen.

Blijkbaar kan "M" al heel goed lezen – ik stel haar voor dat ze me uitleg vraagt als ze een of ander woord niet begrijpt. In het Tiny verhaal wil ze weten wat "vliegende schotels" zijn, en "straaltjes". Haar reactie op het verhaal bevestigt mijn eerste indruk: ik heb te doen met een uiterst pientere geest. Ik zie aan de uitdrukking op haar gezichtje dat ze geniet van het voorlezen.

Bijna alle boeken die ik heb meegebracht zijn beneden haar niveau. Ik lees "Wat is dat voor beest?" en na dien "Kom je bij me eten". Na twee boekjes vraag ik of ze moe is, maar haar oogjes schitteren en ze schudt energiek van "nee". "M" vraagt me nog wat "hoefjes" betekent, en "hengel", maar verder snapt ze alles wonderwel en kan zelfs anticiperen op de afloop van het verhaal.

Is ze niet de pienterste van de klas? vraag ik haar en ze knikt bevestigend. Het verwondert me niet. Later zal mama me bevestigen dat ze thuis komt met 99 procent.....

Is het nog nodig voor zulke kinderen voor te lezen ? Ik stel me de vraag maar meteen denk ik erbij dat zo'n briljante geest niet mag verloren gaan, dat hij moet gestimuleerd worden – vooral omdat het een moslimmeisje betreft die misschien door familiale omstandigheden of traditie zal verstoken blijven van hoger onderwijs. Als ze voldoende stimulansen krijgt zullen de ouders misschien inzien dat het de moeite loont een inspanning te doen voor het kind, ook al is het een meisje. Ik krijg een glas lekkere thee met suiker aangeboden - het moedertje is zichtbaar blij met mijn prestatie. Ze vraagt me of ik haar kinderen ook kan helpen met huiswerk. Ik zeg haar dat ik hiervoor geen opleiding heb, ik kom alleen maar voorlezen. We spreken af voor volgende week, ik zal om kwart na vier aanbellen zodat "M" tijd heeft om iets te eten als ze van school komt. Bij het buitengaan vraagt de moeder nog of haar man me geen geschenk moet geven, maar ik zeg haar dat het genoeg geheel voor mij is en feliciteer haar met haar verstandig dochttertje.

Volgende week zal ik sprookjes meebrengen "M" vroeg me ook de betekenis van het woord "sprookje". Omdat een van de boekjes op rijm was gesteld, heb ik ook uitgelegd wat "verzen" zijn, zinnestukjes met een bepaald ritme en meestal dezelfde klanken op het einde van de lijn. Ik ben er zeker van dat ze alles prima heeft gesnapt. Ik kijk reikhalzend uit naar volgende week.....

de klap
was in een
flits
voorbij

maar
de verwerking
duurt nog
lichtjaren

Clio Zois, 12 jaar
Brussel

KLEUREN

wit
de kleur van niets
alleen papier

paars
mooie kleur
van kweeniewa

grijs
slechte kleur
van regenwolken

oranje
kleur van
wortels en appelsienen

zwart
doet je denken
aan ongelukken

kijk
zon en regen
kleurenboog

Elien Daelman, 9 jaar
Stekene

Hou je van prentenboeken?

Wil je voorlezen voor kinderen?

Kun je je 5 x een uurtje vrijmaken in het najaar?

Wil je binnenstappen in een andere cultuur?

kom dan mee voorlezen bij de Boekenkaravaan!

De Boekenkaravaan, wat is dat?

De Boekenkaravaan bestaat uit vrijwilligers die voorlezen aan jonge kinderen. Zo brengen we jonge kinderen in contact met leuke boeken en vergroten we hun taalvaardigheid.

De Boekenkaravaan trekt sinds 2002 elk najaar door Antwerpen en wordt dit najaar uitgebreid naar linkeroever.

Word jij Boekenkaravaanvoorlezer?

Word jij voorlezer bij de eerste editie van de Boekenkaravaan? Wij garanderen je een ongelooflijke ervaring.

Meer info krijg je bij Leesweb:

03 272 21 46, of op boekenkaravaan@leesweb.be

Openbare bibliotheek Elsschot

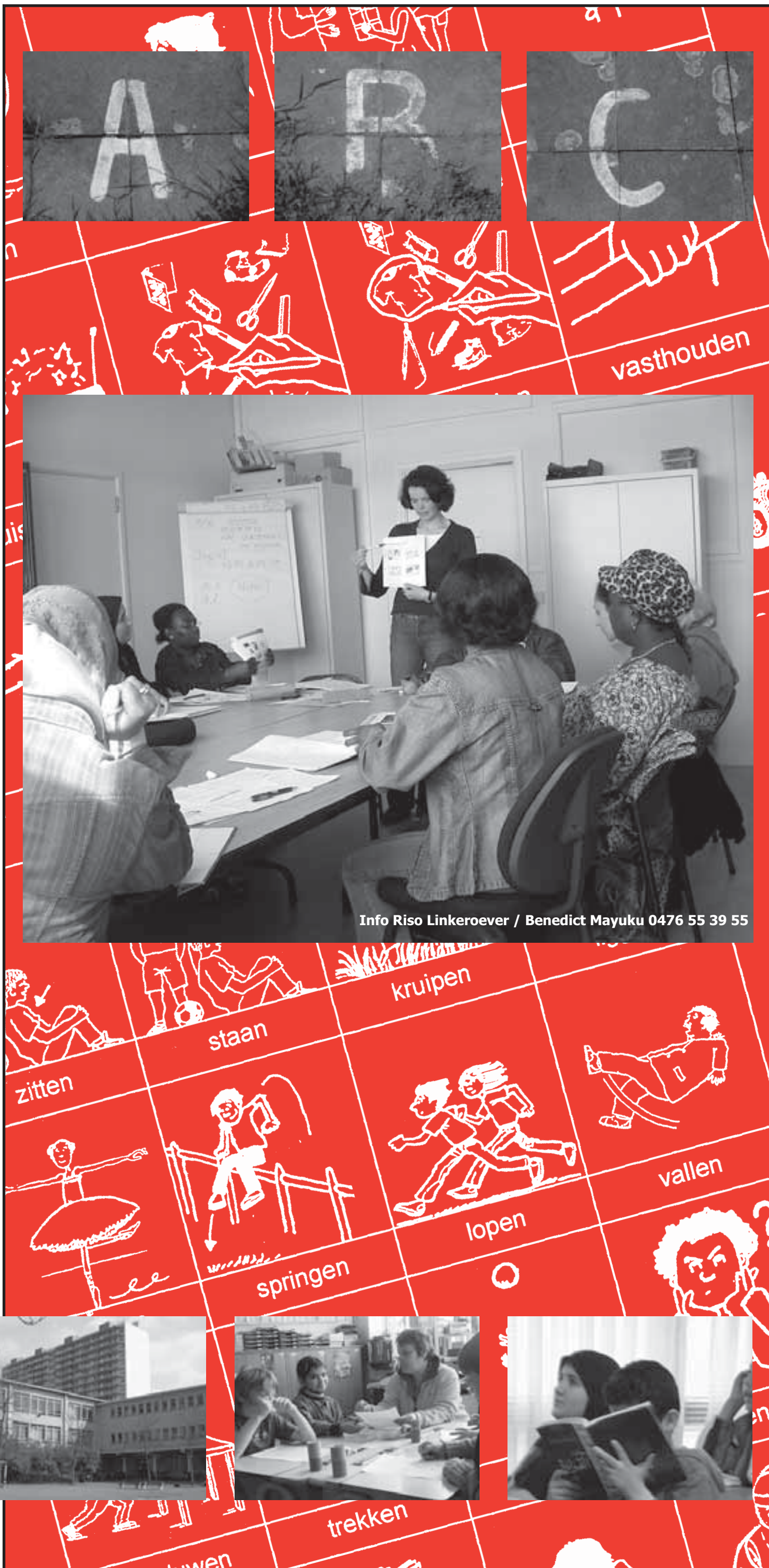
Willem Elsschotstraat 5
2050 Antwerpen

Kinder- en jeugdjury Vlaanderen

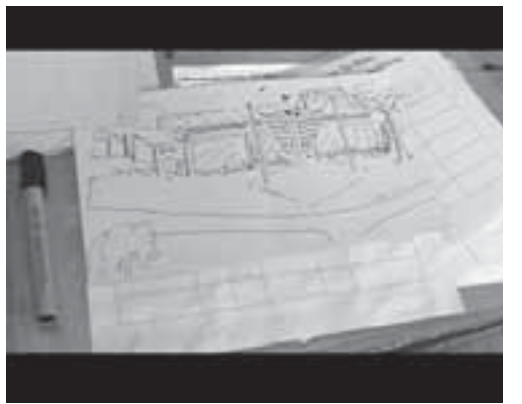
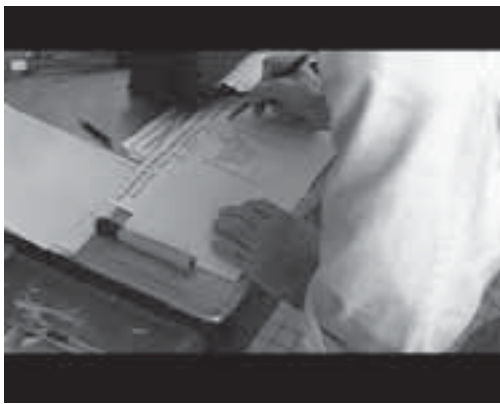
De Kinder- en jeugdjury Vlaanderen wil, via leesbevordering, jongeren de kans geven het beste jeugdboek te laten kiezen. De jongeren, verdeelt in zes leesgroepen, volgens leeftijd, moeten een 10-tal boeken lezen en hiervan een leesverslag opstellen. Als alle boeken gelezen zijn wordt een stemformulier opgesteld met de persoonlijke top 10 van de lezer. Bij het afsluiten van het leesjaar wordt voor heel Vlaanderen een top -10 opgesteld. De Kinder- en jeugdjury loopt van oktober tot 29 maart 2006.

Jeugdboekenweek 2006

De jeugdboekenweek is het grootste Kinderboekenfestival van Vlaanderen. De mooiste boeken worden gedurende de jeugdboekenweek in de kijker gezet. De jeugdboekenweek 2006 heeft dit jaar plaats van 11 tot 26 maart 2006 met als thema "familie". De bibliotheek organiseert tijdens de jeugdboekenweek allerlei activiteiten.

Info Riso Linkeroever / Benedict Mayuku 0476 55 39 55

Primeur voor Europark!

Zoals de meeste lezers al wel zullen weten zal de stad Antwerpen, als tweede stad in België, na Kortrijk (in Zwitserland, Nederland, Duitsland, Skandinavië en Engeland werkt men al jaren zo) nu ook overgaan op een meer diervriendelijke aanpak van de duivenoverlast.

Wat voorafging

De studie naar duivenoverlast, gedaan in Zwitserland een tiental jaren terug, stelde dat het afvangen van stadsduiven geen teruggang van de populatie teweegbracht, integendeel zelfs. De professoren stelden dat de enige manier om de populatie te verkleinen was om de eitjes weg te nemen om zo, op een termijn van 3 jaar, tot een halvering van het bestand te komen. Om dat te bereiken werden er in steden zoals Basel (Zwitserland) experimenten uitgevoerd met het plaatsen van duiventillen en het voederen en verzorgen van de duiven. Het bleek inderdaad een werkbaar principe te zijn.

Waarom krijgt men de duiven niet weg?

De stadsduif heeft als officiële naam "rotsduif", wat inhoudt dat ze, in tegenstelling tot haar neven de bos- en tortelduiven, op rotsen (zoals de kliffen van Dover, het Capadocische gebergte,...) wonen. Vanaf het versteven van het stadsweefsel in de vroege middeleeuwen, creëerde de mens een artificieel rotslandschap, waarbij uiteindelijk de hoogbouw de – weliswaar vierkante – bergen werden! De stad is dus een natuurlijke habitat voor deze dieren en zelfs al vang je ze allemaal, er zullen er altijd andere zich komen vestigen op voor hen gunstige plaatsen, zoals Europark! De slogan: "If you can't beat them, join them." komt hier dus wel van pas. Door de duiven te verzorgen, kan je ze ook controleren, de zieke en gewonde dieren weghalen, de eitjes weghalen, enz... Duiven die goed voeder krijgen, hebben een natuurlijke weerstand wat de kans van de verspreiding van ziektes aanzienlijk verminderd. Ze op vaste tijdstippen op een bepaalde

lokatie voederen, houdt hen van de blokken weg waar ze anders van de honger zouden zitten wachten op sluikstort zoals boterhammen en andere voedselresten. Doordat ze niet naar eten moeten zoeken, hebben ze veel tijd om zichzelf proper te houden. Doordat ze een nestplaats hebben, zullen ze niet meer proberen om op de terrassen te nestelen. Zoals je ziet is dit voor iedereen een beste schikking! De duiven zijn proper en gezond en ze zitten niet meer op de blokken (of toch veel minder).

Wat gaat er gebeuren?

De vrijwilligers die de duiventil gaan beheren, zullen de duiven voederen met aangepast voedsel en de zieke en gewonde dieren verwijderen, en ook de eitjes. Wij verwachten dan ook van onze medebewoners dat ze zelf nóg minder gaan voederen en zeker niets meer door de ramen gooien! Wij hopen ook dat de bewoners de duiven van de gevels zullen weggagen zodat ze naar de duiventil komen wonen. Ook vragen wij de bewoners, en dan vooral de kinderen, de duiven en de duiventil met rust te laten, en dit zeker en vast tot de dieren zich aan de situatie hebben aangepast. Een regeling met het al of niet komen afgeven van brood zal nog verder uitgewerkt worden...

Het uitzetten van roofvogels als alternatief?

"Het creëren van nestmogelijkheden voor roofvogels (slechtvalken) heeft totaal geen invloed heeft op een duivenpopulatie en levert ook geen bijdrage aan het opheffen van de overlast. Een nest van een slechtvalk in een kerktoeren bijvoorbeeld, zal de duiven wel van het gebouw verjagen, maar de duiven zoeken vervolgens een andere nieuwe slaap- en broedplaats. Het probleem van overlast wordt daardoor slechts verplaatst en absoluut niet opgeheven. Bovendien zal het uitzetten van slechtvalken natuurlijk ook het leven van andere vogels in die omgeving volledig verstoren. Daarnaast is het een biologisch gegeven dat de omvang van

een populatie prooidieren (zoals duiven) niet wordt verkleind door de aanwezigheid van predatoren (zoals slechtvalken). Het is juist andersom. Het aantal predatoren wordt bepaald door de aanwezigheid van prooidieren. Voor elke zwakke duif die door een slechtvalk wordt verschalkt, zal trouwens een nieuwe, jongere en dus meer vruchtbare duif in de plaats komen. Als men duiven van een gebouw wil verjagen kan men in plaats van een slechtvalk ook kiezen voor een driedimensionale vlieger van een visarend of zee-arend, want dat heeft hetzelfde effect. Men kan duiven ook weghouden van een gebouw door er pinnen op te plaatsen." (tekst: Gaia)

Enkele weetjes...

- De ziektes van de duiven zijn niet rechtstreeks besmettelijk voor een gezonde mens, de enige gevaarlijke besmettelijke vogelziekte die overgaat op mensen is spittacosis, en dat komt voornamelijk bij papegaaien voor. Vogelpest is, wanneer het besmettelijk is, slechts een griepachtige toestand. In het Frans noemt het trouwens: "Influenza Aïreale" (luchtgriep). Voor verzwakte mensen met een verhoogd risico is het natuurlijk uitkijken, maar dat geldt niet alleen in verband met duiven, uiteraard.
- Duivenstront is gemakkelijk verwijderbaar met heel heet water met eventueel een scheut javel. Gedroogd kan je er een kleine hoeveelheid van in je bloempot doen, het bevordert het bloemen!
- Duivenstof is niet goed voor de longen, vermijdt het door de mond inademen ervan!
- Koordjes, haren, nylondraad in de natuur gooien (door het raam bvb.) is heel slecht want de vogels (niet alleen duiven) hun poten raken er in verstrikt wat tot langzaam en gruwelijk afsterven van deze ledematen leidt, waardoor deze dieren niet meer meekunnen, verzwakken, en op dat moment dus ook vatbaarder zijn voor ziekten. Koordjes als strikken spannen helpt niet om de populatie te verminderen! Het is niet alleen een last voor de dieren, maar ook voor de mens (hygiëne).

Geknipte haren, draadjes, cassette- en videobanden, nylondraad, enz., horen thuis in de witte zak, niet op straat!

- Om de duiven van de vensterbanken te houden bestaan er (onscherpe) pinnen die gelijmd kunnen worden op de plaatsen waar ze zich ophouden. Het is niet goedkoop: ongeveer 19 euro voor maximaal 9 meter! Je kan ze ook afschrikken met bewegende voorwerpen te plaatsen. Het is best dat, wanneer de duiven het gewoon worden, te veranderen; bvb een andere kleur wimpels, of een andere plaats voor een klingelmobiel of windmolen. U kan ook verticale draden spannen zodat ze het terras niet op kunnen vliegen, of een net. Netten en duivenpinnen zijn verkrijgbaar in de betere tuinbouwcentra. Mensen die toch persé duiven willen op hun terras, kunnen bij ons stenen eitjes komen halen om te helpen de populatie klein te houden, zij krijgen ook advies over de verzorging en het proper houden.
- Grote stukken brood in het park gooien is geen goede manier van voederen! De vogels kunnen dit harde brood niet eten zodat het blijft liggen waarbij het 's nachts door de ratten naar hun hol wordt meegenomen, waardoor er te veel ratten komen!
- Voedselresten gooien als de dieren al gaan slapen zijn leidt ook tot meer ratten, want zij zijn 's nachts actief!
- Bedorven voedsel zoals beschimmelde brood, bedorven spaghetti en/of vlees hoort in de GFT bak, niet in het milieu!

Wij, Euroteam en "De Vrienden Van De Duiventil" hopen van een goede samenwerking met, en een goed begrip van, onze medebewoners. Samen kunnen we er een Huisje Weltevree van maken!

Phil, Euroteam
september 2005

Links:
www.duivenoverlast.nl
www.gaia.be/nl/factsheet/duiven.html
www.picas.org.uk
www.stadttauben.de

l'Hiver

*C'est l'été qui s'est éteint
Cache-moi ma bien-aimée
Cache-moi par tes baisers
C'est l'hiver qui revient*

*Cache-moi au fond des yeux
Cache-moi dans ces îlots
Et referme le hublot
Cache-moi dans tes cieux*

*Cache-moi au fond des yeux
Cache-moi au fond de l'âme
Cache-moi dans l'être femme
Cache-moi là où tu veux*

*Cache-moi comme un enfant
Cache-moi de la pluie
Cache-moi de l'ennui
Cache-moi du mauvais temps*

*Laisse-moi dormir rêver
De l'été et du printemps
Du printemps de mes vingt ans
Qui repartent en fumée*

*C'est l'hiver qui revient
La tristesse qui rampe
Qui s'approche et qui campe
Tout de long de mon chemin*

*C'est l'hiver as-tu vu
C'est les roses qui frissonnent
Les nuages qui foisonnent
Jusqu'au bout de l'avenue*

*C'est l'hiver c'est l'agonie
C'est la mort sur les rivages
Et qui règne sans partage
Sur le cycle de la vie*

*C'est l'hiver et ça fait peur
Cache-moi des feuilles mortes
De la mort en toutes sortes
Cache-moi au fond du cœur*

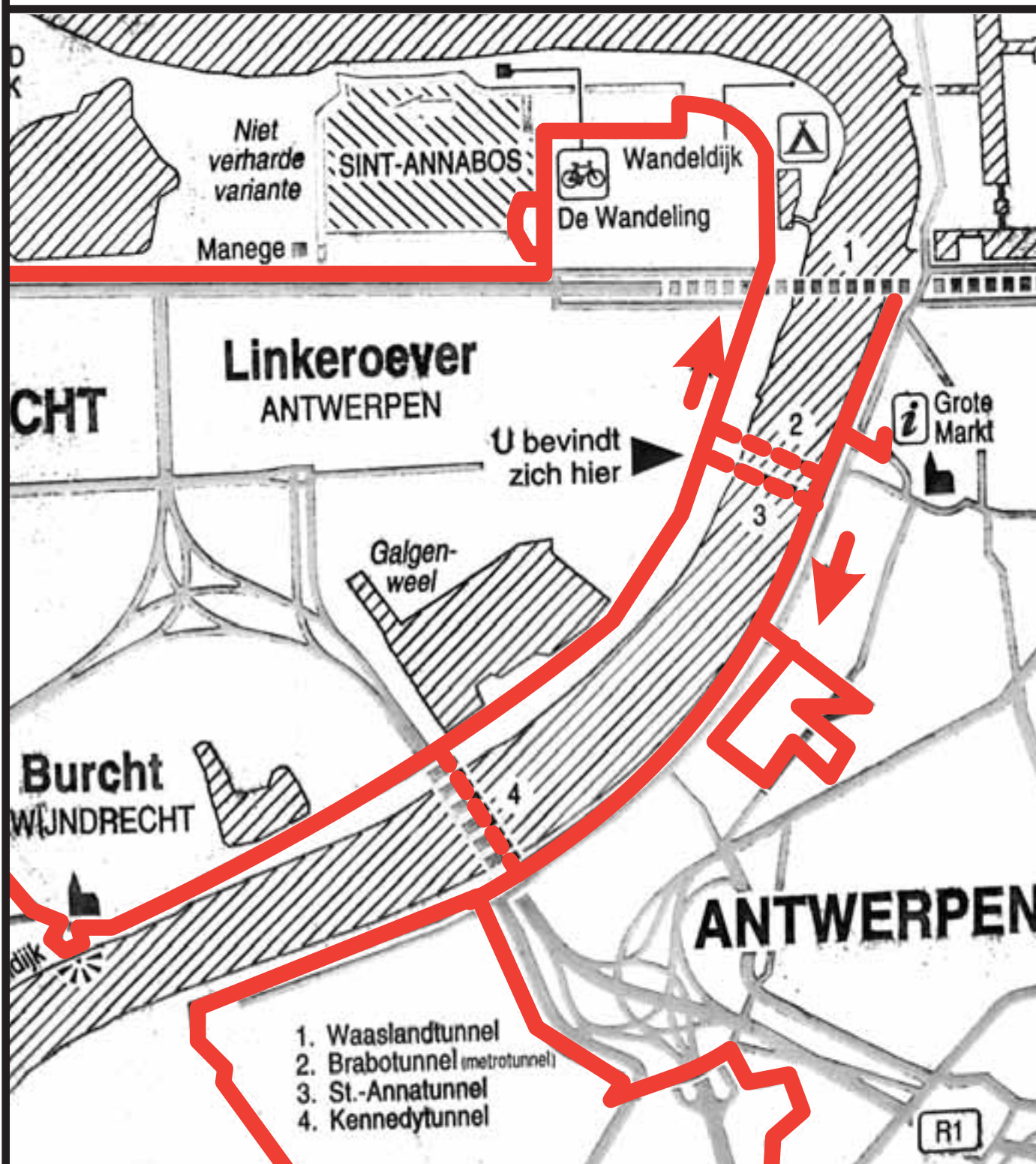
*C'est l'été qui s'est éteint
C'est l'ennui qui se consume
Quai de gris et quai de brume
C'est l'hiver qui revient*

*Cache-moi ma bien-aimée
Cache-moi de mon destin
Que je prendrai à témoin
Que je t'aime à jamais*

Nahal Lazhar,
Exil, Editions Publisud, 1987

Fietswandeling Linkeroever

Dit is Juliette Janson. Ze woont hier.

Ze is van Russische afkomst.

Hoe de Schelde ontstaan is

Heel lang geleden, toen Jezus besefte wie hij was en begreep wat er van hem verwacht werd, besloot hij om eerst een reis rond de wereld te maken. Hij vroeg aan twee van zijn apostelen, Petrus en Jacobus, om mee te gaan. En zo begon Jezus, in gezelschap van zijn twee kompanen, aan een lange reis om de wereld beter te leren kennen.

Na tweeënhalf jaar kwam het trio in Antwerpen aan. Het was al laat op de dag – ze hadden zich nog moeten haasten om voor het sluiten van de stadspoorten de stad binnen te geraken – en Jezus, Petrus en Jacobus waren doodop.

Ze gingen in de stad op zoek naar een kamer, maar vingen overal bot. Alle herbergen en logiesgelegenheden waren volzet. Tja, dat gebeurt wel eens in een belangrijke havenstad, die handelaars en bezoekers uit de hele wereld aantrekt.

Even dachten ze eraan om ergens in een portaal of op een bank te overnachten, maar daar had Jacobus geen oren naar.

– Het regent hier alle dagen, Jezus, dat weet je toch! En bovendien hebben we al vaak genoeg onder de blote hemel geslapen: ik wil eindelijk wel eens een fatsoenlijk bed! We gaan gewoon bij de mensen aanbellen en vragen of er bij hen geen plaats meer over is...

Terwijl het steeds later en steeds donkerder werd, gingen de drie van deur tot deur om aan de mensen te vragen of ze bij hen mochten overnachten. Erg veel succes hadden ze echter niet. Enkele mensen schrokken zich verrot toen ze daar drie mannen met baarden voor de deur zagen staan, die vroegen of ze onderdak konden krijgen. Bij die mensen ging de deur meteen met een harde klap weer dicht. Anderen waren beleefder, maar konden de drie reizigers ook niet helpen.

– Het spijt me, mannen, maar we hebben geen logeerkamer...

– Jammer, maar mijn schoonmoeder is net een paar dagen op bezoek...

– Ik zou u graag helpen, maar mijn vader woont al bij ons in... En mijn moeder en mijn oude tante ook...

– De deurwaarder heeft net onze meubeltjes meegenomen, en nu slapen we zelf op de sofa...

Petrus begon steeds harder te zeuren over zijn pijnlijke voeten, toen ze aanbelden bij een wat onderkomen huis.

Hier bel je maar beter niet, Jezus, zei Jacobus nog. Het is nauwelijks beter dan een krot. Het lijkt meer iets voor huisjesmelkers of voor illegalen...

Maar zijn waarschuwingen kwamen te laat: Jezus had al op het

raam geklopt omdat er aan de deur een papiertje hing met "BEL KAPOT".

Een vrouw deed de deur open. Jezus nam het woord en vertelde dat hij met zijn drie vrienden op zoek was naar een plek om te overnachten.

– Ge hebt geluk, zei de vrouw. Ik ging net eten. Ik heb wel niet veel in huis, maar wat er is, kunnen we delen. En veel plaats is er ook niet, maar als die lange daar – ze wees naar Jacobus – het niet erg vindt om op een matras op de grond te slapen, dan trekken we onze plan wel. Kom maar binnen...

Ze zette de drie mannen aan de keukentafel, zodat ze even konden uitrusten. Ondertussen ging ze in de keuken nog wat extra aardappeltjes schillen. Ze liep zelfs even naar de nachtwinkel om er, op de pof, twee flessen donker tafelbier te gaan halen. Even later kregen Jezus, Jacobus en Petrus een dampend bord aardappelen met ajuinsaus voorgeschoteld, samen met een bokaal heerlijke rolmops.

– Het is niet veel, zei de vrouw, een beetje verlegen. Maar ge kent het spreekwoord: 'Honger is de beste saus'. Smakelijk eten... Een mens moet zijn plan leren trekken: ik ben pas geschorst van de OCMW...

Jezus, Petrus, Jacobus en de vrouw lieten het zich smaken. Na het eten deed Petrus de afwas. Toen de vrouw zag dat Jacobus begon te geeuwen, wees ze de drie bezoekers de weg naar de slaapkamer. Jezus en Petrus konden samen in het dubbele bed, en Jacobus kreeg een luchtmatras. Omdat ze alle drie verschrikkelijk moe waren, vielen ze bijna onmiddellijk in slaap.

De volgende ochtend, toen Jezus en zijn kompanen wilden vertrekken – de vrouw had niets in huis voor het ontbijt en kon hen alleen een kop oploskoffie aanbieden – draaide Jezus zich om en zei tegen de vrouw:

– Mevrouw, hartelijk bedankt voor uw gastvrijheid. Het spijt me dat we niet veel bij hebben om aan u cadeau te doen, maar ik kan u wel iets beloven... Het eerste wat je vandaag doet, zul je de hele dag lang blijven doen...

De vrouw begreep er niets van. Ze zei alleen maar:

– Och, mijnheer, 't was graag gedaan. Ik had jullie graag iets beters voorgezet – frikadellenkoek met kriekskes, of zoiets – maar tzal voor een volgende keer zijn... 't Is 't einde van de maand, snap je? Kom nog maar eens een keer langs – maar dan wat vroeger op de maand. Nog een goeie reis, hé mannen. En merci voor het gezelschap...

Na het vertrek van haar drie gasten, dacht de vrouw aan eten. Ze had

haar gasten wel een kop oploskoffie voorgezet, maar brood had ze niet in huis. Ze had dan ook honger...

Ze nam haar portemonnee uit de lade van de keukenkast, omdat ze wist dat daar nog één briefje in zat en wat klein geld, en ze begon te tellen.

Ze telde en ze telde – en ze bleef maar tellen en tellen en tellen, de hele dag lang. Tegen de avond lag haar hele huis vol met geld: stapels geld in de keuken, stapels geld in de living – zelfs de ingebouwde douche en in de slaapkamer lagen vol geld.

En zo werd de vrouw rijk – rijk genoeg, in ieder geval, om voortaan een behoorlijk leven te leiden.

Het verhaal van de arme vrouw deed als een lopend vuurtje de ronde in Antwerpen. (Geen wonder, want het eerste wat de vrouw deed was een groot straatfeest organiseren, waarop ze al haar burens uitnodigde: tot een stuk in de nacht werd er gedronken, gedanst en gegeten...)

Het spreekt vanzelf dat een aantal mensen flink jaloers waren op die vrouw.

Een paar maanden later kwamen Jezus, Petrus en Jacobus opnieuw in Antwerpen aan. Ze waren op de terugweg naar Jeruzalem. Bij de Kipdorppoort stond een vrouw hen op te wachten. Ze had het verhaal van de arme vrouw gehoord en vond dat zij nu ook wel eens een kans moest krijgen. Ze zat relatief goed in de slappe was, maar ze vond dat ze altijd nog wat meer kon gebruiken. In haar buurt fluisterden de mensen dat ze een gierige pin was. En misschien klopt dat wel: ze had al maanden staan draaien en keren aan de Kipdorppoort, in 't midden van de steenweg, om te zien of ze in de verte Jezus en zijn twee apostelen zag aankomen. (Te gierig om op een terrasje te gaan zitten en een koffietje te drinken, zoals een normaal mens zou doen als hij lang op iemand moet wachten...)

Toen die gierige vrouw dan eindelijk Jezus en zijn twee vrienden in de gaten kreeg, nam ze Jezus en Jacobus meteen bij hun mouw en nam ze hen mee naar haar huis. Ze kregen zelfs geen kans om naar een herberg of een logiesgelegenheid te zoeken.

– Alles is al geregeld, zei de vrouw.

Bij haar thuis gekomen, nam ze de drie mannen mee naar de achterkeuken en zette hen aan een tafeltje. Er was geen denken aan dat die drie reizigers met hun vuile voeten en hun bestofte kleren in haar salon of in haar eetkamer zouden plaats nemen. In zeven haasten maakte de vrouw iets om te eten klaar. Even dacht Jacobus dat het katteneten

was, maar toen hij zag dat Jezus het toch maar opat – zij het dan met lange tanden – at hij ook maar zijn bordje leeg. De gierige vrouw stond er zenuwachtig op te kijken, want ze had voor zichzelf nog een biefstuk klaar liggen en wachtte tot haar gasten naar bed gingen om die op te eten. Zodra Jezus, Petrus en Jacobus gedaan hadden met eten, ruimde de vrouw de tafel af en zei:

– En nu is het tijd om te gaan slapen, mannen. Doe je schoenen uit voor je de trap op gaat, want ik heb geen zin om morgen de hele dag te lopen stofzuigen.

Ze gaf Jezus, Petrus en Jacobus een klein kamertje onder de pannen. Tussen de oude meubelen en afgedankte huisraad had ze een oude matras, twee luchtmatrassen en enkele oude dekens klaargelegd. Daar mochten de drie reizigers overnachten, terwijl de vrouw meteen terug naar de keuken trok om er haar biefstuk op te eten. Het was bijna een mirakel dat Jezus en zijn twee apostelen die nacht een oog konden dichtdoen...

De volgende ochtend maakte de vrouw hen al heel vroeg wakker. Ze wist niet hoe ze de drie mannen zo snel mogelijk weer uit haar huis kon krijgen: ze kregen zelfs geen tijd om hun tanden te poetsen en van een ontbijt of een kop koffie was al helemaal geen sprake.

Toen Jezus en zijn twee vrienden met pak en zak weer op de stoep stonden en afscheid wilden nemen, was de vrouw hen voor:

– En? Krijg ik nu dezelfde beloning als die andere vrouw, drie maanden geleden?

Jezus antwoordde:

– Ja, je krijgt precies dezelfde beloning. Het eerste wat je vandaag doet, zul je de hele dag lang blijven doen...

Zonder nog een woord met haar drie gasten te wisselen, sloeg de vrouw de deur voor hun neus dicht. Ze rende zenuwachtig naar haar dressoir en nam daar de handtas uit waarin ze al haar geld bewaarde. Maar ze was zo zenuwachtig, dat ze dringend naar het toilet moest.

– Ik zal maar eerst een plasje maken, dacht de vrouw. Stel je voor dat ik het tellen van mijn geld zou moeten onderbreken...

Zij zette haar sacoche op de tafel en liep snel naar het toilet om te plassen. Zij begon te plassen, zij plaste en plaste, plaste en plaste, zonder ophouden, de hele dag lang. Het werd een plas waar geen eind aan kwam...

En haar plas stroomde naar het zuiden en zo onstond de Schelde.

Benedict Mayuku

Rode-Kruisopvangcentrum Linkeroever

Korte historiek

Zoals velen onder U ongetwijfeld weten werden in de Oude Zeevaartschool op Linkeroever in april '99 Kosovaarse vluchtelingen opgevangen door het Rode Kruis. Zowat 400 mensen kregen hier een tijdelijk onderkomen. De solidariteit van de buurt en van de Antwerpse bevolking was overweldigend. Spontane hulp werd geboden. Vele mensen schonken kledij en speelgoed voor de kinderen.

Tegen september van datzelfde jaar hadden al deze mensen het centrum verlaten. Velen onder hen keerden terug naar Kosovo, anderen kregen een uitkering en mochten zich tijdelijk vestigen in België.

Daarop besliste de regering om het centrum om te vormen tot een opvangcentrum voor 195 asielzoekers.

Onze bewoners

In het centrum verblijven maximaal 210 asielzoekers, zowel alleenstaanden als gezinnen. De wereld in het klein want er zijn meestal meer dan 30 verschillende nationaliteiten vertegenwoordigd.

Ze wonen in het centrum terwijl de bevoegde Belgische instanties onderzoeken of hun asielaanvraag ontvankelijk is. Op de dag van hun asielaanvraag kregen ze dit opvangcentrum toegewezen. Ze zijn niet verplicht om hier te verblijven, maar tijdens deze eerste fase van hun procedure is het wel de enige plek waar ze kunnen rekenen op ondersteuning en begeleiding. Financiële steun is uitgesloten en bezoldigd werk verrichten is verboden.

Als de asielaanvraag van een bewoner ontvankelijk wordt verklaard, komt hij in een tweede fase van zijn procedure waarin de gegrondheid van de asielaanvraag uitgebreid wordt onderzocht. De bewoner verlaat nu spoedig het opvangcentrum om tot de definitieve uitspraak zelfstandig te gaan wonen, mét steun van het OCMW en met het recht om te werken.

De meeste aanvragen worden echter in de eerste fase reeds onontvankelijk verklaard. Na eventueel nog een hoger beroep moet de asielzoeker dan niet alleen het opvangcentrum maar ook het Belgisch grondgebied verlaten.

Onze werking

Het opvangcentrum zorgt in de eerste plaats voor basisvoorzieningen zoals onderdak, maaltijden, beddengoed, toiletartikelen... De bewoners krijgen van het personeel ook informatie over de asielprocedure maar blijven hiervoor zelf wel de volledige verantwoordelijkheid dragen. Het Rode Kruis stelt zich consequent neutraal en onpartijdig op en concentreert zich op zijn humanitaire taken. Zo krijgen de bewoners indien nodig bij voorbeeld ook psychosociale en medische begeleiding. De asielzoekers helpen mee in het dagelijkse huishouden, onderhouden zelf hun kamers en doen de eigen was.

Daarnaast organiseert het centrum ook educatieve en ontspanningsactiviteiten, waarvoor dankbaar gebruik wordt gemaakt van de inzet en het enthousiasme van een ondertussen wel 25 man (en vrouw) sterke vrijwilligersploeg.

Om het samenleven van zoveel mensen met zoveel verschillende achtergronden mogelijk te maken, gelden er op het rodekruisterrein een aantal strikte leefregels zoals een verbod op het gebruik van alcohol en drugs, agressie en illegale activiteiten.

Vluchteling of asielzoeker?

Volgens de Conventie van Genève (1951) is een vluchteling: elke persoon die, uit een gegronde vrees voor vervolging, zijn land verlaten heeft en dus de bescherming van dat land niet meer kan of wil invoeren. Hij of zij kan vervolgd worden wegens zijn of haar ras, godsdienst of geloofsovertuiging, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Mensen die hun land om andere redenen (zoals b.v. economische problemen, het bedrijven van een misdaad enz...) ontvluchten, zijn volgens de internationale overeenkomsten geen vluchtelingen.

Het vluchtelingenstatuut moet door de opvangende staat worden toegekend, bij ons dus: door de Belgische staat. Om misbruiken te voorkomen wordt elke aanvraag apart en met de nodige omzichtigheid onderzocht door de bevoegde diensten. Zolang het onderzoek loopt, wordt de betrokkene kandidaat-vluchteling of asielzoeker genoemd en mag hij of zij tijdelijk in België verblijven.

Indien de bevoegde instanties erkennen dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat, wordt het vluchtelingenstatuut toegekend en krijgt de aanvrager een verblijfsvergunning. In het andere geval ontvangt de aanvrager een bevel om het grondgebied te verlaten. Minder dan 10% van de aanvragen leidt tot erkenning als vluchteling.

Gezocht: vrouwen zoeken vrouwen

Opvangcentrum Linkeroever biedt aan zijn bewoonsters een bloeiende vrouwenwerking. Elke maandagavond wordt er verzamelen geblazen voor een gezellige en lekkere of creatieve of culturele of dit-allemaal-samen activiteit.

Misschien bent ook U lid van een vrouwengroep die regelmatig de koppen bij elkaar steekt. Prachtig! Misschien kunnen we eens een keertje samen wat op touw zetten? Bent u geen lid van een organisatie, maar wil u gewoon eens in een knusse en ongedwongen sfeer samen wat koken, snoepen, spelen of handwerken samen met vrouwen uit andere culturen? Of hebt u misschien zelf een ideeetje?

Bel uw interesse even door naar begeleidsters Tina of Ellen van onze vrouwenwerking op het nummer 03 252 58 30. Van harte welkom!

Vrijwilligerswerving

Hou je van internationaal gezelschap? Heb je af en toe wat tijd vrij? En steek je graag de handen uit de mouwen? Het Rode Kruisopvangcentrum is steeds op zoek naar vrijwilligers voor hulp bij diverse activiteiten!

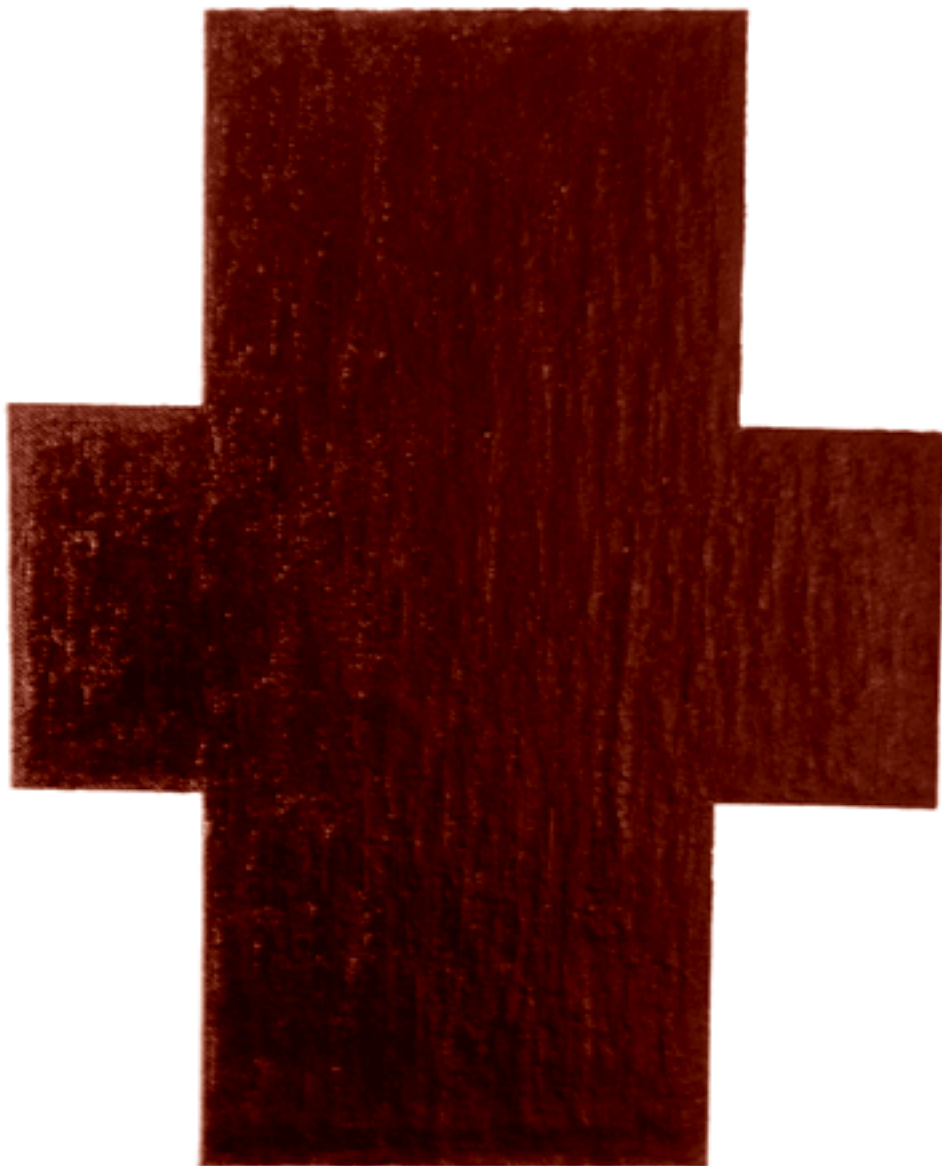
Momenteel kijken we uit naar:

- Enthousiaste begeleiders voor onze tienerwerking
- Huiswerkbegeleiders voor de lagereschoolkinderen
- Lesgever Nederlands voor absolute beginners
- Cyberliefhebbers met enig gezag voor de begeleiding van het internet-café
- Creatievelingen voor de begeleiding van workshops & naaiatelier
- Mensen met een visueel geheugen voor het openhouden van de videotheek.
- Begeleiders met initiatief voor culturele en animatieactiviteiten
- Sorteerders en boetiekhouders voor de kledijshop
- Handige Henkjes of Henriettes voor ons fietsatelier

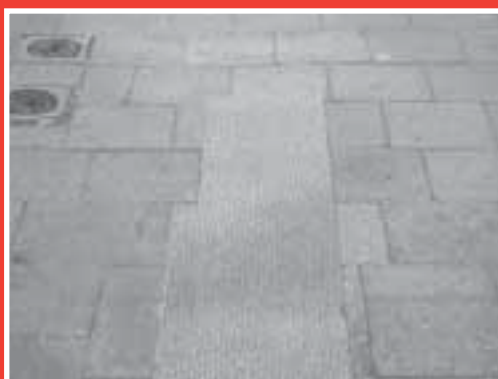
Zie je hier iets in of heb je zelf een lumineus idee voor een activiteit met onze bewoners? Laat ons dan spoedig met elkaar kennismaken! Bel naar het opvangcentrum voor een afspraak met Herman, Bert of Marijke en... de eerste stap is gezet!

Gezocht

Wij zoeken nog fietsen of fietsonderdelen voor in ons fietsatelier. Staat er bij u thuis nog een oude fiets onder het stof? Of heb je nog een fietskader of twee wielen die nog in goede staat zijn? Breng ze dan naar het opvangcentrum! Onze bewoners zijn altijd blij met een fiets waar ze nog aan kunnen knutselen... Voor meer informatie kan je steeds bellen op ons algemeen telefoonnummer (03 252 58 30) en vragen naar Geert.

III: Sim Cha Chi

Recyclart

Hey Marc da's knap jong! Precies of die blok staat achter die bergen! Na-thalie vind het ook knap gedaan! Wel een beetje spijtig van die bloempot: we moeten er op letten dat we die kasten ni te vol laden: "less is more" Ik ben ondertussen nog verder aan het opruimen geweest, wel spijtig dat je deze week ni hebt gefilmd want: 1- ze hebben net het gras (en dus ook de bloemen) komen afrijden, maar vanmiddag was het Frederik Van Eedenplein nog bezaaid met een schoooooon tapijt van witte en gele bloemen! Prachtig! En Boudewijn zijn kerselaars staan in bloei, en al de rest van de bloesemdragers... eigenlijk moette regelmatig eens rondwandelen op't St anneke om terug te weten wat het St An eigenlijk is, want in de Europarkwijk vinde dat ni al(he)lemaal terug...2- ook het groen alleen al: zoveel schakeringen en zoveel teksturen en vormen, en hoogtes en breedtes...spijtig dat dat op een 2.2 Mpixel "kodak" ni tot zijn recht komt, ik zag onlangs foto's genomen met een 5Mpixel, dat was! nog al een verschil! en 3- morgen gaat het regenen, wie weet is de prille lente daarna al "gerijpt"...;-) enkele maanden geleden kwam er een gedacht bij mij op...ik werk nu al jaren met recyclagematerialen (sinds ik mijn ex een kieke zag oppeuzelen tot en met de beentjes en al...ze zei dat dat uit respect voor het leven was..)- sindsdien tracht ik dat ook te doen.... met gebruiks- en andere voorwerpen: zo lang mogelijk "gebruiken" al dan niet in dezelfde functie...eigenlijk zijn wij (samen) dat aan het doen met de wijk Europark: door de rest van wereld (allez toch zeker door de VTM-kijkers ;-)) tot vuilbak en kankerplek bestempeld, een in de vuilbak van de maatschappij geworpen entiteit; die zijn wij daar terug aan het uitvissen en proberen het terug een plaats in het bestaan te geven. Dit is tot nu toe wel het grootste recycl'art kunstwerk waar ik ooit aan begonnen ben! Gelukkig sta ik er ni alleen voor...see ya!

Venstergalerie

Een initiatief van Ruimte Morguen vzw, Euroteam vzw en Dienstencentrum Ter Welen Europark / Ernest Claesstraat 6 / 2050 Antwerpen

'Wat af is niet gemaakt.'

PAUL VALERY

De venstergalerie Europark ontstond uit een gesprek tussen twee kunstenaars: Fil Wauters (bewonersgroep Euroteam) en Marc Schepers (vzw Morguen/ Ruimte Morguen), in het OCMW Dienstencentrum 'Ter Welen'. Onderwerp van het gesprek was de noodzaak van een culturele en artistieke infrastructuur in de wijk "Europark" en de door Morguen vzw in samenwerking met het bewonerscomité Euroteam opgestarte projecten (oa. Overkrant). Alles leek mogelijk maar niets kreeg grond onder de voeten en alles dat maar naar artistiek, sociaalartistiek, enz. verwees bleek op dat moment loodzwaar en quasi te verstikken in de sociale problematiek van de wijk.

Spelen bleek de beste oplossing. Een spel dat vormen en kleuren overdacht beoogt en dit probeert om te zetten in een blokkendoos, analoog aan de kubusvormige architectuur van de wijk. Een aantal blokken werden open gespreid op een tafelblad, ingebakt met enkele panelen, voor een van de vensters geplaatst, en voorzien van de titel: Venstergalerie Europark.

Wat is een venstergalerie? - een ruimte om dingen, en maaksels allerhande van op de straat te bekijken zoals in een etalage. De in de venstergalerie tentoongestelde kunstwerken worden een aanvulling of commentaar en maken onder eender welke vorm

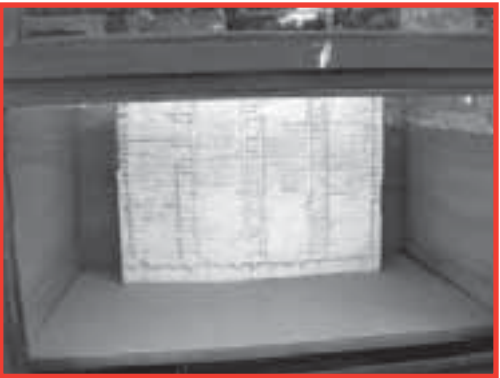
steeds deel uit van de omgeving. In die zin is een venstergalerie een sociaalartistiek laboratorium.

Dit laboratorium is in handen van de toeschouwers, de bewoners van de wijk "Europark". Als bewoners zijn zij de "ideale" toeschouwers, namelijk diegene die de veranderingen en het gebeuren in de venstergalerie dagelijks opvolgen.

De venstergalerie wil de multiculturele bewoners van de sociale hoogbouw wijk 'Europark' op een creatieve en artistieke manier prikkelen en zodoende de drempels tussen het artistieke en de wijk te verlagen. Deze drempelverlaging is tweevoudig enerzijds naar de kunst toe, en anderzijds vanuit de kunst naar de toeschouwer. Deze prikkeling is een uitnodiging aan de creativiteit van de bewoners maar ook een uitdaging aan kunstenaars om veilige context van het kunstcircuit in te wisselen voor de multiculturele en sociale context van "Europark".

Een venstergalerie is een vrijplaats en heeft geen vaste programmatie, kan op elk moment veranderen en heeft een procesmatige aanpak.

Iedereen die creatief bezig is kan in de venstergalerie Europark tentoonstellen. Hierbij denken we aan hobbyisten, amateur-kunstenaars, folkloristen, creatieve en speelse kinderen, mensen die ideeën hebben maar ze anders niet kwijt raken, maar evengoed mensen die op het idee komen om iets te tonen en natuurlijk kunstenaars allerhande, die een inspirerende en/of educatieve en andere rol spelen in dit miniaturtheater.

Vensters Dienstencentrum Ter Welen — alle dagen 24 /24 uur

Info: Morguen vzw: 0496 313 931 / morguen@pandora.be

